

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A DE CONTENȚIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE:

Grefier:

Pe rol se află soluționarea sesizării de îndreptare a erorii materiale strecurate în cuprinsul încheierii de ședință din data de 16.07.2024, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cauza se soluționează fără citarea părților, conform art. 442 alin. (2) C.proc.civ.

Tribunalul reține cererea de îndreptare a erorii materiale în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Analizând actele dosarului, reține următoarele:

Conform art. 442 alin. 1 C.pr.civ. „Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.”

Constatând că din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile au fost omise unele elemente necesare soluționării sesizării, va dispune îndreptarea erorii materiale, în sensul completării respectivelor omisiuni, sens în care considerentele încheierii vor fi următoarele:

„Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 22.03.2024, reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu, obligarea acestuia la acordarea și plata sporului pentru condiții de muncă la o valoare care să reprezinte 15% din salariul de bază, începând cu data de 01.01.2024, precum și în continuare, actualizat cu indicii de inflație, obligarea pârâtului la plata dobânzii legale aferente sporului neacordat, calculată de la scadența drepturilor și până la plata efectivă, obligarea pârâtului la emiterea unor ordine în conformitate cu dispozițiile legale și plata corespunzătoare a contribuțiilor de sănătate și CAS, precum și anularea parțială a Ordinului nr. 57/04.01.2024.

În motivare, a arătat în esență că prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 i-a fost indexat salariul de bază acordat în luna decembrie 2023 cu procentul de 5% și i-a fost acordată suma de 573 lei drept spor pentru condiții de muncă. Prin contestația administrativă formulată, reclamanta a solicitat emiterea unui nou ordin, prin care să fie actualizată valoarea sporului pentru condiții vătămătoare de muncă la cuantumul de 15% din salariul de bază, astfel încât acesta să fie de 1290 lei și nu de 573 lei, cum prevede ordinul. A susținut că sporul pentru condiții de muncă se acordă în procent raportat la salariul de bază, conform Anexei 1 lit. a) din HG nr. 917/2017, între 10,1% și 15% și nu în valori fixe, cum a fost acordat de pârât.

A precizat că prin Decizia RIL nr. 27/2020 s-a stabilit că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare, astfel cum este reglementat de Legea nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a

majorărilor salariale reglementate, că și reclamanta face parte dintr-o categorie de personal din instituțiile publice și trebuie să i se aplice aceeași modalitate de interpretare a legii, că pentru reclamantă nivelul salariului de bază a ajuns la grila cuprinsă în anexa VIII din Legea nr. 153/2017. A învederat și că anumiți salariați ai beneficiază de sporul pentru condiții de muncă la nivel maxim.

În drept, a invocat prevederile Legii nr. 554/2004, Legea nr. 153/2017, HG nr. 917/2017, Regulament-Cadru din 20.12.2017 – anexa nr. 1, OG nr. 13/2011.

Pârâtul a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii. În motivare, a arătat în esență că reclamanta deține funcția de consilier juridic superior în cadrul Direcției Juridice a A susținut că quantumul sporurilor de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, inclusiv cel pentru condiții de muncă a fost menținut în anul 2023 cel mult la nivelul quantumului acordat pentru luna decembrie 2022, iar în anul 2024 a fost adoptată aceeași măsură de politică fiscal-bugetară, prin art. 2 al OUG nr. 115/2023, că reclamanta nu urmărește recunoașterea și acordarea unui drept salarial nou ca urmare a atingerii valorii nominale prevăzută în grila de salarizare din Anexa VIII din Legea nr. 153/2017, ci dorește majorarea sporului deja existent, că decizia RIL nr. 27/2020 nu reprezintă o ipoteză de excepție de la aplicarea normelor care au suspendat posibilitatea creșterii quantumului sporului, nestatuând asupra unei excepții de la plafonarea sporurilor, plafonare impusă succesiv prin OUG nr. 114/2018, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG nr. 115/2023, că salariul reclamantei a crescut etapizat și este în prezent la valoarea din grila de salarizare din Anexa VIII din Lege, însă sporul pentru condiții de muncă nu poate fi majorat prin raportare la salariul de bază actual al reclamantei, întrucât acesta rămâne la nivelul acordat anterior, că sporul pentru condiții de muncă a fost acordat în înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 153/2017, iar valoarea din prezent a sporului este valoarea care a fost menținută ca urmare a succesiunii de acte normative care au reglementat această menținere.

În drept, au fost invocate prevederile Legii nr. 153/2017, OUG nr. 115/2023, Legea nr. 296/2023, OUG nr. 168/2022, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 114/2018, Legea nr. 554/2004, Codul de Procedură Civilă.

Tribunalul reține că reclamanta are calitatea de funcționar public – consilier juridic, clasa I, grad profesional superior, gradația 5, în cadrul pârâtului, iar prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 i-a fost stabilit un salariu de bază în quantum de 8604 lei, rezultat ca urmare a majorării salariului de bază cu 5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2023 și un spor pentru condiții de muncă în quantum de 573 lei.

Conform buletinelor de expertizare depuse la dosarul cauzei, la locul de muncă al reclamantei au fost identificați un număr de 4 factori de risc din cei menționați de art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin HG nr. 917/2017.

Reclamanta beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare în quantum de 573 lei încă de la data de 27.12.2017, acesta fiind menținut la același quantum în ordinele de salarizare emise pe numele reclamantei în anii 2019, 2020, 2021, 2022, 2023 și 2024.

Prin Ordinul nr. 507/21.06.2023 salariul de bază al reclamantei a fost stabilit la suma de 8194 lei, menționându-se că acesta este nivelul pentru anul 2022 în anexa corespunzătoare funcției.

Prin Ordinul nr. 57/04.01.2024 contestat în cauză, sporul pentru condiții vătămătoare a fost menținut la suma de 573 lei, care prin raportare la salariul de bază de 8604 lei reprezintă 6,65%.

Chestiunea de drept ce necesită interpretare este dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

Soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, întrucât plafonarea reglementată de OUG nr. 115/2023 este singurul motiv invocat de pârât pentru menținerea sporului pentru condiții de muncă la valoarea anilor anteriori și neacordarea acestuia în intervalul procentual prevăzut de HG nr. 917/2017.

Reclamanta susține că din moment ce a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, ar trebui să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă astfel cum este reglementat de Legea nr. 153/2017 și HG nr. 917/2017, similar funcționarilor din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor cărora li se acordă pentru prima dată acest spor ca urmare a atingerii pragului stabilit potrivit legii pentru anul 2022, invocând în acest sens raționamentul expus în Decizia RIL nr. 27/2020.

În concret, în cazul în care sporul pentru condiții de muncă nu este supus plafonării reglementate de OUG nr. 115/2023, reclamanta este îndreptățită la acordarea acestuia în procentele prevăzute de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. a.

Din verificările efectuate, asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu soluționarea următoarei chestiuni de drept: dacă pentru personalul care a ajuns la nivelul grilei de salarizare din anul 2022, sporul pentru condiții de muncă vătămătoare prevăzut de HG nr. 917/2017 – Anexa 1 lit. A este supus plafonării reglementate de art. II din OUG nr. 115/2023.

În opinia instanței, pentru personalul din sectorul bugetar (în privința căruia legea nu reglementează excepții) ce beneficia de un anumit spor la data adoptării OUG nr. 114/2018, OUG nr. 1/2020, OUG nr. 226/2020, OUG nr. 130/2021, OUG nr. 168/2022 și OUG nr. 115/2023, cuantumul acestui spor se va menține, întrucât actele normative indicate raportează acest cuantum la anul precedent. În această privință, consideră relevant considerentul nr. 79 din Decizia RIL nr. 27/2020.”

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Admite sesizarea privind îndreptarea erorii materiale privind pe reclamanta cu domiciliul în contradictoriu cu pârâtul cu sediul în

Dispune îndreptarea erorii materiale, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată astăzi, 27.08.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei.

Președinte,

.....

Grefier,

.....